U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce, JUDr. Milady Tomkové a Mgr. Jana Passera v právní věci stěžovatelky **A. V.,** za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 3. 2006, č. j. 56 Az 188/2005 - 27,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 6. 3. 2006, č. j. 56 Az 188/2005 - 27 zamítl žalobu stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 16. 11. 2005, č. j. OAM-551/VL-10-ZA-03-2005, kterým stěžovatelce nebyl udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a současně bylo rozhodnuto, že se na ni nevztahuje překážka vycestování podle ustanovení § 91 citovaného zákona.

V kasační stížnosti podané proti tomuto rozsudku krajského soudu v zákonné lhůtě z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. stěžovatelka vyjádřila nesouhlas se zamítnutím žaloby, přičemž pouze namítala, že shledává vážná pochybení všech státních orgánů, které působily v řízení o udělení azylu a že především krajský soud posoudil její věc v rozporu s právním řádem.

Usnesením krajského soudu ze dne 15. 6. 2006, č. j. 56 Az 188/2005 - 53, které nabylo právní moci dne 23. 6. 2006, byla stěžovatelka vyzvána, aby ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost o údaje, z nichž by bylo patrno, v jakém rozsahu a z jakých konkrétních důvodů rozhodnutí soudu napadá. Současně byla stěžovatelka poučena o tom, že pokud ve stanovené lhůtě nevyhoví požadavkům krajského soudu, bude kasační stížnost odmítnuta. Při doručování usnesení nebyla stěžovatelka na jí uvedené adrese zastižena, proto byla zásilka dne 20. 6. 2006 uložena u držitele poštovní licence (§ 46 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.) a stěžovatelce byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedla (§ 50c odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.). Přitom byla poučena, že nevyzvedne-li si zásilku do 3 dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i kdyby se adresát o uložení nedozvěděl (§ 50c odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.). Poté, kdy si na výzvu soudu zvolila advokáta, byla znovu usnesením krajského soudu ze dne 8. 2. 2007, č. j. 56 Az 188/2005 - 78, které nabylo právní moci dne 19. 2. 2007, stěžovatelka vyzvána, aby ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost o konkrétní skutkové a právní důvody, na nichž kasační stížnost zakládá.

Stěžovatelka byla rovněž poučena o tom, že pokud ve stanovené lhůtě nevyhoví požadavkům krajského soudu, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo doručeno dne 19. 2. 2007 zástupci stěžovatelky a ten zůstal nečinný.

Náležitosti kasační stížnosti jsou uvedeny v ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. (označení rozhodnutí proti němuž kasační stížnost směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno). Pokud tyto náležitosti kasační stížnost nemá, musí být podle odst. 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, vyzývajícího k odstranění vad.

V této věci kasační stížnost stěžovatelky zákonné náležitosti neobsahovala, protože stížní námitky ve znění „stěžovatelka shledává vážná pochybení všech státních orgánů, které působily v řízení o udělení azylu a především krajský soud posoudil věc v rozporu s právním řádem“ vůbec neodpovídají požadavkům na ně kladeným v ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. Absence konkrétních skutkových či právních výhrad vůči rozsudku krajského soudu činila kasační stížnost stěžovatelky neprojednatelnou. Proto krajský soud důvodně vyzval stěžovatelku k odstranění vad kasační stížnosti. Stěžovatelka však přes stanovení přiměřené lhůty k odstranění vad podání a poučení o následcích nevyhovění požadavkům uvedeným ve výzvách nereagovala a vady kasační stížnosti neodstranila. Kasační stížnost tak nadále především neobsahuje žádný z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Jelikož je Nejvyšší správní soud při rozhodování o kasační stížnosti vázán jejími důvody (§ 109 odst. 3 s. ř. s.) a kasační stížnost žádný z relevantních důvodů neobsahuje, zůstává tento mimořádný opravný prostředek proti rozsudku krajského soudu neprojednatelný.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatelky odmítl (§ 37 odst. 5 za použití § 120 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. května 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu